

Riksdagens protokoll

2011/12:102

Tisdagen den 24 april

Kl. 13.00 – 13.29

Protokoll
2011/12:102

---

1 § Justering av protokoll

Justerades protokollen för den 16, 17 och 18 april.

2 § Meddelande om statsministerns frågestund

Förste vice talmannen meddelade att vid frågestunden *torsdagen den 26 april kl. 14.00* skulle frågor besvaras av statsminister Fredrik Reinfeldt (M).

3 § Anmälan om inkomna protokollsutdrag från utskott

Förste vice talmannen anmälde att utdrag ur följande protokoll i ärenden om subsidiaritetsprövning av EU-förslag inkommit:
prot. 2011/12:39 för torsdagen den 19 april från finansutskottet
prot. 2011/12:28 för tisdagen den 17 april från trafikutskottet

4 § Anmälan om inkomna uppteckningar från EU-nämndssammanträden

Förste vice talmannen anmälde att uppteckningar från följande EU-nämndssammanträden inkommit:
tisdagen den 6 mars
fredagen den 9 mars
fredagen den 16 mars
onsdagen den 21 mars

5 § Anmälan om inkomsten faktapromemoria om förslag från Europeiska kommissionen

Förste vice talmannen anmälde att följande faktapromemoria om förslag från Europeiska kommissionen inkommit och överlämnats till utskott:

2011/12:FPM132 Direktiv om förverkande av vinning av brott
KOM(2012)85 till justitieutskottet

6 § Anmälan om fördröjda svar på interpellationer

Till riksdagen hade inkommit följande skrivelser:

Interpellation 2011/12:315

Till riksdagen

Interpellation 2011/12:315 Regeringens politik för energieffektivisering

av Börje Vestlund (S)

Interpellationen kommer att besvaras fredagen den 11 maj 2012.

Skälet till dröjsmålet är tidigare inbokade arrangemang och resor.
Stockholm den 20 april 2012

Näringsdepartementet

Anna-Karin Hatt (C)

Enligt uppdrag

Fredrik Ahlén

Expeditionschef

Interpellation 2011/12:322

Till riksdagen

Interpellation 2011/12:322 Inspektionen för strategiska produkter
av Jonas Sjöstedt (V)

Interpellationen kommer att besvaras fredagen den 27 april 2012.

Skälet till dröjsmålet är resor.
Stockholm den 20 april 2012

Utrikesdepartementet

Ewa Björling (M)

Enligt uppdrag

Fredrik Jörgensen

Expeditionschef

Till riksdagen

Interpellation 2011/12:335 Ny start- och landningsbana på F 17 i Kallinge

av Peter Jeppsson (S)

Interpellationen kommer att besvaras den 8 maj 2012.

Skälet till dröjsmålet är redan inbokade engagemang.

Stockholm den 23 april 2012

Socialdepartementet

Stefan Attefall (KD)

Enligt uppdrag

Marianne Jenryd

Expeditionschef

7 § Förnyad bordläggning

Föredrogs och bordlades åter

Trafikutskottets betänkanden 2011/12:TU8 och TU11

Miljö- och jordbruksutskottets betänkanden 2011/12:MJU14–MJU16

8 § Svar på interpellation 2011/12:320 om uteblivet lagförslag om familjeåterförening

Svar på interpellation

Anf. 1 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Fru talman! Christina Høj Larsen har frågat mig om jag är av uppfattningen att en dom från Migrationsöverdomstolen från januari i år motsvarar de löften som regeringen och Miljöpartiet gett i den migrationspolitiska överenskommelsen till splittrade somalisk-svenska familjer. Vidare har Christina Høj Larsen frågat mig vilka initiativ jag är beredd att ta för att även familjemedlemmar utan blodsband ska kunna ges möjlighet till familjeåterförening samt för att personer som har fyllt 18 år ska kunna återförenas med sina föräldrar. Slutligen har Christina Høj Larsen frågat om jag avser att lämna förslag till lagändring, med ikraftträdande den 1 juni 2012, som eliminerar risken för godtycklighet och rättsosäkerhet i familjeåterföreningsprocessen.

Jag vill börja med att framhålla att jag inte delar Christina Høj Larsens uppfattning att familjeåterföreningsprocessen präglas av godtycklighet och rättsosäkerhet och påminner om att den nuvarande instans- och processordningen antogs av en enig riksdag 2005.

Jag vill nu säga något om bakgrunden till de frågor som Christina Høj Larsen har ställt.

Det är en grundprincip i folkrätten och EU-rätten att hålla samman familjen och att ha möjlighet att utöva familjeliv. Vidare ska enligt barnkonventionen barnets bästa beaktas. Principerna återspeglas i utlänningslagen.

Av tidigare avgöranden från Migrationsöverdomstolen framgår att den som ansöker om uppehållstillstånd måste klarlägga sin identitet. Vanligtvis sker det genom att sökanden visar ett giltigt pass eller en identitetshandling. Detta har medfört problem för sökande från länder där det är förenat med stora svårigheter att få fram godtagbara identitetshandlingar, exempelvis Somalia.

Regeringen och Miljöpartiet har i ramöverenskommelsen om migrationspolitik från mars förra året uttalat att en lösning ska hittas på problematiken i familjeåterförningsfall och att detta ska ske med utgångspunkt i principen om barnets bästa och rätten till familjeåterförning.

I svensk rätt gäller principerna om fri bevisprövning och fri bevisvärdering. En sökande kan alltså åberopa alla former av bevis för att klarlägga sin identitet, och det finns inte några regler om hur bevisningen ska värderas.

I januari i år kom en ny dom från Migrationsöverdomstolen, MIG 2012:1. Domstolen angav att i det enskilda fallet bör man väga de olika intressen som Sveriges internationella åtaganden avser att skydda och bedöma om det är proportionerligt att upprätthålla det höga beviskravet att sökandens identitet ska vara klarlagd eller om det är motiverat att ha ett lägre beviskrav. Migrationsöverdomstolen konstaterade att när ett högt beviskrav inte står i rimlig proportion till intresset av familjeåterförning bör det vara tillräckligt att den uppgivna identiteten framstår som sannolik.

Efter att domen meddelats har Migrationsverket utfärdat ett så kallat rättsligt ställningstagande, som bland annat behandlar beviskravet avseende identitet. Ställningstagandet ger uttryck för hur beviskravet i nu aktuella fall ska tillämpas av Migrationsverket. Det behandlar också tillgången till dna-utredning.

Många av de problem som sökande som inte kan klarlägga sin identitet har mött får en lösning genom den senaste rättsutvecklingen. Hur man ska se på beviskravet avseende identitet för familjemedlemmar som inte kan påvisa släktskap genom dna-analys och som på grund av omständigheterna i hemlandet inte kan klarlägga sin identitet bör i första hand klargöras genom den fortsatta rättsutvecklingen.

Jag kommer att noga följa rättsutvecklingen och har därför inte för avsikt att nu lämna något förslag till lagändringar.

Anf. 2 CHRISTINA HÖJ LARSEN (V):

Fru talman! Tack, statsrådet, för svaret!

Det saknas inte underlag från domstol och myndigheter i den här debatten. Framför allt är det Migrationsöverdomstolens nya dom från den 18 januari i år rörande betydelse av bland annat dna-bevisning och det rättsliga ställningstagandet från Migrationsverket som följde domen och som är daterat den 21 februari 2012. Nej, det svåra i denna debatt är det vi vet döljer sig bakom det juridiska språket, det faktum att somalisk-svenska familjer nu i flera år tvingats leva åtskilda på grund av krav på styrkt identitet. Bakom denna debatt i dag finns alltså helt verkliga människor, föräldrar, barn och partner.

Fru talman! I den migrationspolitiska överenskommelsen mellan regeringen och Miljöpartiet som presenterades för drygt ett år sedan lovade man att hitta en lösning som skulle få slut på oro, fara och längtan. Familjerna lovades en lagändring som skulle träda i kraft den 1 juli 2012, och med detta magiska datum framför sig har familjerna försökt överleva och hantera sina liv till dess en lösning skulle komma. Det löftet har nu brutits. För många familjer finns nu inget datum att se fram emot, inget hopp att sträva efter.

Därför läste jag mycket noggrant och intresserat statsrådets skriftliga svar på min interpellation, och jag hoppades finna åtminstone en tanke om vad regeringen tänker göra för att lösa alla de frågor som domen från Migrationsöverdomstolen lämnar helt obesvarade. Som så många andra trodde jag att allt tal om överenskommelsen under det gångna året måste betyda någonting, att det utlovade lagförslaget kring familjeåterförening måste ha resulterat i konkreta förberedelser för hur familjeåterföreningar ska gå till.

Svaret från statsrådet visar tyvärr att regeringen inte tänker göra någonting alls för att lösa dessa problem. I stället väljer statsrådet att svara att han noga kommer att följa rättsutvecklingen. Det är en passivitet som endast kan betecknas som ett svek.

Fru talman! Domen från Migrationsöverdomstolen från januari i år öppnar endast upp för ett användande av dna-bevisning vid fastställande av identitet vid familjeåterförening mellan föräldrar och deras minderåriga barn. Frågor som rör andra familjeband lämnas olösta. Domen ger inga svar på frågor som rör icke-biologiska familjeband, till exempel hur vi ska säkerställa familjeåterförening för föräldrar och adopterade barn eller frågor som rör rätten till familj även för barnlösa makar. Domen ger inte heller svar på familjeåterföreningens alla praktiska svårigheter för föräldrar och barn. Och inte heller vid en genomläsning av Migrationsverkets rättsliga ställningstagande från den 21 februari i år hittar vi svar på hur återföreningsprocessen rent praktiskt ska gå till.

Dna-analysen ska enligt det rättsliga ställningstagandet göras av Rättsmedicinalverket. Men hur ska verket erbjuda dna-analyser i Somalia?

Alla dessa frågor kan sammanfattas i två huvudfrågor som jag återigen vill ställa till migrationsministern: Vad tänker statsrådet göra för att se till att även föräldrar, adoptivbarn och barnlösa kan få sin rätt till familj uppfylld? Hur tänker migrationsministern se till att det finns en tydlig infrastruktur för familjeåterförening, och när finns den på plats?

Anf. 3 ULF NILSSON (FP):

Fru talman! Familjesplittring, som ofta blir följderna när människor flyr från förtryck och förföljelse, är på många sätt tragisk. Dessutom försvårar det ofta för integrationen i det nya land som man kommer till om man till exempel lever åtskilt från sina barn och inte vet hur de har det.

För ett år sedan fick man, som migrationsministern sade, en ramöverenskommelse mellan Miljöpartiet och Alliansen som bland annat slog vakt om en human flyktingpolitik. Där finns ett antal riktlinjer och överenskommelser. En av dem var just att försöka klargöra hur man inte i onödan splittrar familjer som efter vederbörlig prövning har rätt att vistas i Sverige. Det handlade framför allt om somaliska flyktingar. Sverige

kunde inte godkänna deras papper. Därför satte vi i gång ett arbete, för det var fruktansvärt tragiskt att bevitna hur barn som normalt sett skulle ha haft möjlighet att återförenas med sina föräldrar av rent formella skäl inte fick göra det. Det var ett viktigt arbete som kom i gång.

Samtidigt är juridik komplicerat. Som vi hörde i svaret här kom Migrationsöverdomstolen med ett nytt avgörande där man klargör att identitet ska kunna fastställas även om beviskraven inte är så höga om det finns rimliga skäl att anta att identiteten stämmer. Då får man väga det formella kravet mot det viktiga behovet av en återförening mellan föräldrar och barn. Det är ett välkommet beslut.

Jag delar inte Christina Höj Larsens uppfattning att migrationspolitiken vilar på godtycklighet och rättsosäkerhet. Tvärtom – vi har strikta bestämmelser i Sverige, men de baserar sig på grundläggande humana principer och på internationella överenskommelser. Därför är det också viktigt att hela tiden följa denna utveckling.

När domslutet kom var det för mig välkommet. Som Migrationsverket också har tolkat domslutet öppnade det för en lättare återförening när det ändå finns rimlig anledning att anta att människor uppger rätt uppgifter om sin identitet även om det inte finns formella papper.

Den andra fråga som Christina Höj Larsen tar upp, om barn som är adopterade, var inte så aktuell när arbetet sattes i gång. Det är naturligtvis en viktig fråga om en människa som har fått flyktingstatus får rätt att stanna i Sverige. Det kan vara en mamma eller en pappa och en pappa som kommer hit med fem barn. Då är det naturligtvis fruktansvärt inhumant om följderna blir att ett av barnen måste skickas tillbaka någonstans till osäkerhet på grund av att det inte går att bevisa formellt att barnet är adopterat. Därför tycker jag att det var glädjande att nu höra migrationsministern säga att han noga kommer att följa utvecklingen. Han är inte i dag beredd att vidta några åtgärder, men han kommer alltså att följa utvecklingen.

Jag vill bara understryka från Folkpartiets sida att jag hoppas och tror att redan detta domslut gör det möjligt att något lätta på de formella beviskraven även för adopterade barn. Men om så inte är fallet är det viktigt att vi snabbt agerar för att rätta till detta. Det kan naturligtvis inte vara någons avsikt att ett barn av till exempel fem i en barnskara ska skickas ifrån sina fungerande föräldrar.

Mitt budskap blir att vi följer utvecklingen och att vi inte ska tveka att agera om det visar sig nödvändigt.

Anf. 4 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Fru talman! Jag tycker att det är viktigt att rekapitulera vad det är som har hänt i frågan. Migrationsöverdomstolen har i en dom slagit fast att det normalt krävs att identiteten är klarlagd för att uppehållstillstånd ska kunna beviljas på grund av anknytning. Bakgrunden till kravet är den skyldighet som Sverige har genom vårt deltagande i Schengensamarbetet att bidra till kampen mot olaglig invandring och människohandel och skyldigheten att förebygga hot mot vår och andra Schengenstaters inre säkerhet och allmänna ordning.

Identitetskravet har skapat svårigheter för dem som har problem att klarlägga sin identitet. Det gäller framför allt somaliska medborgare. Somalier fick, precis som Ulf Nilsson redogjorde för i sitt inlägg, efter

skärpningen av identitetskravet nästan undantagslöst avslag på ansökan om uppehållstillstånd på grund av anknytning. Det var mot denna bakgrund som regeringen och Miljöpartiet i ramöverenskommelsen om migrationspolitik förra året uttalade att en lösning skulle hittas på problematiken och att det skulle ske med utgångspunkt i principen om barnets bästa och rätten till familjeåterförening.

I januari i år kom en ny dom från Migrationsöverdomstolen. I den hänvisade domstolen uttryckligen till såväl hänsynen till barnets bästa som till den enskildes erkända intresse av en familjeåterförening. I domen angav domstolen att det i vissa fall är motiverat att sänka beviskravet för identiteten. Det ska räcka med att den framstår som sannolik.

En komponent i domstolens resonemang var att släktskapet mellan familjemedlemmarna hade påvisats genom dna-utredning. Efter den nya domen har Migrationsverket utfärdat ett rättsligt ställningstagande som behandlar både identitet och dna-utredning. Denna utveckling har gjort det lättare för somalier att få uppehållstillstånd på grund av anknytning. Jag tänker följa den fortsatta rättsutvecklingen framöver.

Vi är inne i en utveckling som vi inte har sett slutet på. Många av frågorna har troligtvis ändå hittat sin lösning, men jag tycker att de frågor som hittills har tagits om hand av rättsutvecklingen har lösts på ett sätt som i princip motsvarar en lagstiftningslösning. Det är möjligt att lagstiftningen kan behöva kompletteras eller justeras beroende på utvecklingen i praxis framöver.

Jag tycker också att det är viktigt att peka på att vissa specifika problem har fått sin lösning vad gäller uppehållstillstånd från dem som inte kan påvisa släktskap genom dna-utredning, till exempel makar utan barn. Jag menar att det i första hand är den rättsutveckling som nu har påbörjats som kommer att utgöra fortsättningen på arbetet för att klargöra frågan. Men jag vill framhålla att det står i Migrationsverkets rättsliga ställningstagande att när ett ogift barn åberopar anknytning till någon av eller båda sina föräldrar i Sverige kan det lägre beviskravet vara motiverat.

Arbetet med ett lagförslag har varit högt prioriterat på Justitiedepartementet. Avsikten var att ett förslag om anhöriginvandring och dna skulle ha skickats ut på remiss och sedan lämnats till riksdagen nu under våren 2012. Men till följd av domen har Migrationsverkets rättschef kommit med ett nytt rättsligt ställningstagande. Där anges att när ett släktskap åberopas mellan en förälder och ett ogift barn eller mellan föräldrar som har ett gemensamt barn kan det lägre beviskravet, att sökanden ska göra sin identitet sannolik, vara motiverat.

Som jag har konstaterat har många av de problem som den sökande möter fått sin lösning. Migrationsverket och domstolarna ansvarar för rättstillämpningen. Regeringen är som bekant förhindrad att lägga sig i myndigheters tillämpning av lagen i enskilda fall.

Anf. 5 CHRISTINA HÖJ LARSEN (V):

Fru talman! När migrationsministern säger att han är nöjd med den rättsutveckling han har sett ske under de föregående åren kan man reflektera lite över hur lång tid två, tre eller fyra år är av ett barns liv utan dess föräldrar. Hur lång tid är det att vänta i eller utanför ett flyktingläger medan migrationsministern noggrant följer rättsutvecklingen? Det tycker

jag är en relevant fråga i sammanhanget, speciellt om vi tar det i perspektivet av att vi samtidigt ska ta till vara barnets bästa. Då måste jag verkligen ställa mig frågande till om det är rimligt.

Under förberedelserna till debatten har jag varit i kontakt med många som berörs av frågan om utebliven familjeåterförening. Jag har kontaktats av förtvivlade föräldrar som inte förstår hur processen för dna-provtagning rent praktiskt ska gå till i Somalia och föräldrar som ser sina chanser att återförenas med adoptivbarn försvinna.

Jag har talat med människor som arbetar med nyanländas etablering och som varje dag får uppleva hur den splittrade familjen står i vägen för språkinläring och möjligheten till arbete. En sfi-lärare skickade i går en tydlig beskrivning av hur svårt det är att skapa förutsättningar för språkinläring när föräldern som sitter på skolbänken ständigt oroar sig för om barnen som är kvar i Somalia svälter eller om familjen någonsin kommer att återförenas. Byråkratins armar sträcker sig in vårt klassrum och förvandlar bokstäver till meningslösa krumelurer, skriver sfi-läraren.

Jag har också talat med ombud som inte vet hur de ska hjälpa klienterna på den snåriga vägen till återförening när det endast finns en dom från Migrationsöverdomstolen men ingen plan för hur återföreningen ska gå till i praktiken.

Det alla efterfrågar är ett tydligt och täckande lagförslag som reglerar familjeåterförening för familjer med och utan blodsband och, inte minst, en infrastruktur från myndighetens sida för att kunna hantera frågan rättssäkert och likartat.

Det är svårt för mig att förstå varför regeringen väljer att svika löftet om ett lagförslag, som skulle kunna klarlägga alla dessa saker, och varför man väljer att inte svara på dessa frågor.

Regeringen har haft god tid på sig att lägga fram ett förslag. Jag förstår att det är komplicerat, men överenskommelsen presenterades i mars förra året, och domen från Migrationsöverdomstolen kom i januari i år. Vad har regeringen och Miljöpartiet gjort under denna tid? Varför har man inte åtminstone lyckats skapa tydliga planer för hur återföreningen ska gå till i praktiken?

Det är möjligt att migrationsministern och Migrationsverket har svar på dessa frågor, men om så är fallet har man inte lyckats förmedla det till familjerna. Det innebär en oerhörd frustration, sorg och rädsla, och man kan inte låta människor leva under sådana förutsättningar.

Framför allt undrar jag: Hur tar man till vara barnets bästa medan statsrådet följer rättsutvecklingen? Vad är två tre fyra år av ett barns liv värt i relation till det?

Anf. 6 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Fru talman! Jag tror att vi alla är besjälade av att försöka hitta lösningar på problem som uppstår, men det är också viktigt att komma ihåg den ordning som riksdagen har beslutat och som jag redogjorde för i mitt inledande inlägg – den ordning som en enig riksdag fastställde 2005 när vi satte den nya instans- och processordningen på plats. Därför känns det något märkligt att här och nu ställas till svars för en ordning som alla partier, inklusive interpellantens parti, har ställt sig bakom. Vi har kommit överens om en ny instans- och processordning, och vi har kommit

överens om att den ska bygga på kontinuerlig praxisutveckling genom vägledande domar från Migrationsöverdomstolen.

Migrationsöverdomstolens dom från januari i år, som interpellanten upprepade gånger kommer tillbaka till, och det rättsliga ställningstagandet medför en möjlighet att situationsanpassa de beviskrav som ställs upp. Denna flexibilitet är eftersträvansvärd. Skulle vi välja att gå på vad jag uppfattar som interpellantens ambition, det vill säga börja lagreglera beviskrav – som är enda möjligheten att uppnå det interpellanten är ute efter – skulle vi mista denna flexibilitet.

Att införa bevisregler i lag innebär till exempel en risk för att man inte kan ta hänsyn till exempelvis bevissvårigheter som skulle kunna medföra bevislättnader i det enskilda fallet.

Att införa beviskrav och bevisregler i lag kan också påverka tillämpning och tolkning av bestämmelser inom såväl utlänningsrätten som andra rättsområden.

Författningsreglerar man bevislättnader kan också medföra svårigheter vid bedömningen av en tredjelandsmedborgares identitet och om den utgör en säkerhetsrisk.

Regeringen tog i den överenskommelse som träffades med Miljöpartiet höjd. Vi tog ut en inriktning som var tydlig, nämligen att man skulle lösa de problem som uppstod. Vi har därför kunnat se hur rättsutvecklingen i våra domstolar har löst de problem som har uppstått helt i linje med den ordning som riksdagen slagit fast. När vi nu betraktar utvecklingen kan vi se att om det finns ett behov av att komplettera eller justera lagstiftningen ytterligare kan det bara ske med utgångspunkt i utvecklingen i praxis. Det är så vi måste arbeta, och det är så jag tänker arbeta som migrationsminister.

Anf. 7 CHRISTINA HÖJ LARSEN (V):

Fru talman! Vänsterpartiet stöttade den ändrade instans- och processordning som antogs 2005, och det gör vi fortfarande. Det innebär dock inte att asylprocessen är perfekt. Politik är som bekant också att ta del av verkligheten och att vara beredd att ändra lagstiftningen om den inte fungerar som vi har avsett eller om vi ser att människors rättigheter kränks.

För mig är problemet att migrationsministern gömmer sig bakom den nya instans- och processordningen för att slippa ta det som är hans politiska ansvar. Det är det jag kritiserar, inte instans- och processordningen. Detta är ett återkommande tema i våra debatter.

Genom att nöja sig med domens praxisändring och en ambition att följa rättsutvecklingen i framtiden kryper regeringen lite fegt undan det grundläggande ansvaret att skapa en rättvis lagstiftning för anhöriginvandring som är hållbar över tid. Utan en lagändring lämnar regeringen och MP fortfarande många frågor olösta och många familjer kvar i smärtsam väntan och ovisshet. Det handlar om barn som har endast en förälder, adopterade barn och maka eller make. För dessa människor ger domen inte med säkerhet möjlighet till familjeåterförening. Det innebär också att barn som hunnit fylla 18 år fortsatt riskerar att nekas återförening.

Vänsterpartiet kräver att löftet till splittrade somaliesvenska familjer inte sviks. Varje ny dag i väntan är en dag för mycket. Därför krävs fort-

farande ett konkret lagförslag som skapar en hållbar och rättssäker process vid familjeåterförening och som kan lösa upp alla frågetecken.

Anf. 8 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Fru talman! Flera gånger under debatten har vi kunnat konstatera att de specifika problem som uppstod när Migrationsöverdomstolen kom med sitt första ställningstagande har fått sin lösning i och med den rättsutveckling som har ägt rum genom Migrationsöverdomstolens dom från januari i år och genom Migrationsverkets rättsliga ställningstagande.

Om interpellanten och hennes parti stöttar den nya instans- och processordningen, varför talar man sig då varm för lagändringar hela tiden?

Mina svar är en konsekvens av den ordning som riksdagen i politisk enighet har ställt upp. Om lagändringar påkallas innan praxis har formats innebär det att vi frångår den ordning som har ställts upp och alltså inte accepterar de principer som låg till grund för 2005 års förändrade instans- och processordning.

När vi tittar på vilket regelverk som tar form svarar det väl mot de åsikter som vi har framfört inom ramöverenskommelsen. Jag anser inte att vi i nuvarande läge har något behov av lagändringar. Det är mitt tydliga och klara svar.

Överläggningen var härmed avslutad.

9 § Bordläggning

Anmäldes och bordlades

Skrivelse

2011/12:104 Utvärdering av statens upplåning och skuldförvaltning
2007–2011

Civilutskottets betänkanden

2011/12:CU17 Hushållningen med mark- och vattenområden

2011/12:CU18 Ersättningsrätt

10 § Anmälan om interpellationer

Anmäldes att följande interpellationer framställdes

den 20 april

2011/12:333 Det kommunala skatteutjämningsystemet

av *Lars Johansson* (S)

till statsrådet *Peter Norman* (M)

2011/12:334 Övervakningssystem till Saudiarabien

av *Peter Rådberg* (MP)

till statsrådet *Ewa Björling* (M)

2011/12:335 Ny start- och landningsbana på F 17 i Kallinge
av *Peter Jeppsson* (S)
till statsrådet *Stefan Attefall* (KD)

Prot. 2011/12:102
24 april

2011/12:336 Fortsatt subventionering av kärnkraften
av *Lise Nordin* (MP)
till statsrådet *Anna-Karin Hatt* (C)

den 23 april

2011/12:337 Systemet för utvärdering av högre utbildning
av *Ibrahim Baylan* (S)
till utbildningsminister *Jan Björklund* (FP)

Interpellationerna 2011/12:333–336 redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 24 april.

Interpellation 2011/12:337 redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 8 maj.

11 § Anmälan om frågor för skriftliga svar

Anmäldes att följande frågor för skriftliga svar framställdes

den 20 april

2011/12:539 Blyfri ammunition
av *Peter Rådberg* (MP)
till försvarsminister *Karin Enström* (M)

2011/12:540 Åtgärder för bättre luftkvalitet
av *Jens Holm* (V)
till miljöminister *Lena Ek* (C)

den 23 april

2011/12:541 Glas som fyllnadsmaterial
av *Carina Adolfsson Elgestam* (S)
till miljöminister *Lena Ek* (C)

den 24 april

2011/12:542 Lappkodicillen
av *Fredrik Malm* (FP)
till utrikesminister *Carl Bildt* (M)

2011/12:543 Polisens resurser i Skåne
av *Tina Acketoft* (FP)
till justitieminister *Beatrice Ask* (M)

2011/12:544 Hushållens möjligheter att välja tv-utbud
av *Helene Petersson* i Stockaryd (S)
till kultur- och idrottsminister *Lena Adelsohn Liljeroth* (M)

Prot. 2011/12:102
24 april

2011/12:545 Regelverk för biståndsprojekt
av *Kenneth G Forslund* (S)
till statsrådet *Gunilla Carlsson* (M)

Fråga 2011/12:539 redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 24 april.

Övriga frågor redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll tisdagen den 8 maj.

12 § Kammaren åtskildes kl. 13.29.

Förhandlingarna leddes av förste vice talmannen.

Vid protokollet

ANDERS NORIN

/Eva-Lena Ekman

1 §	Justering av protokoll.....	1
2 §	Meddelande om statsministerns frågestund	1
3 §	Anmälan om inkomna protokollsutdrag från utskott	1
4 §	Anmälan om inkomna uppteckningar från EU- nämndssammanträden	1
5 §	Anmälan om inkommen faktapromemoria om förslag från Europeiska kommissionen	2
6 §	Anmälan om fördröjda svar på interpellationer	2
7 §	Förnyad bordläggning	3
8 §	Svar på interpellation 2011/12:320 om uteblivet lagförslag om familjeåterförening	3
	Anf. 1 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	3
	Anf. 2 CHRISTINA HÖJ LARSEN (V)	4
	Anf. 3 ULF NILSSON (FP)	5
	Anf. 4 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	6
	Anf. 5 CHRISTINA HÖJ LARSEN (V)	7
	Anf. 6 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	8
	Anf. 7 CHRISTINA HÖJ LARSEN (V)	9
	Anf. 8 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	10
9 §	Bordläggning	10
10 §	Anmälan om interpellationer	10
11 §	Anmälan om frågor för skriftliga svar	11
12 §	Kammaren åtskildes kl. 13.29	12